

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

विल्लूर् नडादूर् श्री श्रीनिधेः कृतिषु
॥ श्रीवडुवूर् विंशतिः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
॥ श्रीवडुवूर् विंशतिः ॥

कविताजितकल्लोलिकन्यकाकान्तवक्षसे ।
करुणादिगुणाढ्याय कमलानिधये नमः ॥

वसुधावसुतावाहि वडुवूर् वडुवूर् इति ।
वदतां विदुषामेष वचसां वशगोऽस्म्यहम् ॥ १ ॥

बाणं धनुश्च करयोः कलयन् सुवर्ण-
प्रत्युत्तरत्ननिकरं बहुरत्नभूषः ।
मन्दस्मितेन मधुरेण मनो मदीयं
सम्मोहयन् जयति कोसलराजसूनुः ॥ २ ॥

वक्षस्स्थलं तव विशालमतीव रम्यं
रामा वरा निवसतीह कुतो नु राम ! ।
लक्ष्मीशुभा तव समाङ्गविसृत्वरी या
तस्याः किमाकृतिरसावधिदेवतायाः ॥ ३ ॥

श्रीमत्कोसलनाथ ! कोसलसुतासर्वाङ्गसम्मर्दनं
श्रीमत्कौशिकयोगिना घनवने सञ्चारितं चारु ते ।
श्रीमद्भौतमदारसर्गनिपुणं श्रीमैथिलीलालितं
श्रीमन्मारुतिमस्तकेन विधृतं पादं मदन्तः कुरु ॥ ४ ॥

गृहक्षेत्रारामाः जनकचरणस्पर्शसुभगाः
त्वया मत्तो नीताः मनुकुलपते ! किं मम ततः
त्रिभङ्गीसंसेव्यं मधुरमधुरं ते वपुरिदं
मदन्तस्संसक्तं न खलु परिहर्तुं प्रभवसि ॥ ५ ॥

लावण्यैकनिकेतनं जनकजाचक्षुर्विहारास्पदं
वाल्मीकेर्वदनारविन्दगलितैर्वाक्यामृतैर्वर्णितम् ।

बाणं चापि धनुश्च भूषणगणं सम्भूषयत्ते वपुः
दिव्यं भव्यमिदं मनो हरति मे कुर्वे कथं वा स्तुतिम् ॥ ६ ॥

ऊरू काञ्चननिर्मिते नु भगवन् रम्भे तु दूरे गिरा-
मेते भूषितकाञ्चनाङ्कमधुरप्रान्तप्रकृष्टाम्बरे।
यद्वा मन्मथलोकजैत्रभवनस्थूणे तदङ्गद्विषः
चापं ध्वंसयतस्तवेति न वयं निर्णेतुमीशाः प्रभो ! ॥ ७ ॥

मत्तो नूनमहो निशाचरपतिर्न्यूनो हि दौष्ट्ये भृशं
मामप्यत्र विमोहयत्यतितरामेतत्कठोरान्तरम्।
कस्माद्राम ! स नाम धीर ! बत ते सौन्दर्यवारान्निधे-
रस्याग्रे रणमग्र्यविग्रहवतामग्र्यः चकाराद्भुतम् ॥ ८ ॥

यद्वानीदृग्भूत्तदा तव वपुस्सत्यं यतो मैथिली
दूरे तद्विरहाग्निना ननु भवान् प्लुष्टो विकारं गतः।
तस्मादेव मुमोह नैव वपुषा सौन्दर्यसारेण ते
युद्धं नाम चकार हन्त कृश इत्यास्थाय बुद्धिं जडः ॥ ९ ॥

मनागिवोत्फुल्लकपोलयुग्मं
मन्दस्मितं मञ्जुलतुङ्गघोणम्।
माधुर्यसारास्पदमाननं ते
मदन्तरङ्गे विहृतिं विधत्ते ॥ १० ॥

बाणोऽर्धचन्द्रस्तव फालदेशः
प्राणापहारं तनुते परेषाम्।
आमर्धचन्द्रस्य निसर्ग एषः
प्राणापहृत्त्वं हरमौलिधाम्नः ॥ ११ ॥

विशालफालं विपुलाक्षियुग्मं
किञ्चित्प्रफुल्लान्तकपोलपालि।
मन्दस्मितालङ्कृतमुन्नसं ते
मुग्धाननं नृत्यति मानसे मे ॥ १२ ॥

रघुमणिरपि स त्वं हन्त चित्रं स्वकान्त्या
 गुरुमणिकुलमेतत्संविधत्से प्रशस्तम्।
 निजवपुषि निलीनं किं गुरुत्वे लघुत्वे
 भवति हि शुभतेजः कुत्रचिद्वैवयोगात् ॥ १३ ॥

सीता लता काऽपि भवत्समीपे
 भवान् महानाश्रितकल्पवृक्षः।
 वयं पुनः किङ्करतां विहाय
 पाटच्चरा नाम फलं भजामः ॥ १४ ॥

इष्टं ते न करोम्यनिष्टमखिलं सम्यक् करोमि प्रभो !
 त्वत्तः किं नु फलं तवेष्टजनवत् प्राप्नोम्यहं वञ्चकः।
 नैवं त्वद्दययेति वेद्मि निपुणं सञ्चिन्त्य तस्मादमुं
 पाहि त्वं दयया दयागुणमयं वेत्तीति विद्वानिति ॥ १५ ॥

मनुभिः किमु तैर्विचिन्तितैर्मनुमुख्यैरपि मानितैः परैः।
 मनुवंशमणिस्तु चिन्तितो मनुजाः ! सर्वहितं विधास्यति ॥ १६ ॥

भवतः पदमाश्रितो जनः भगवन्नृत्तमतां समञ्जते।
 भवतः पुनराननं श्रितः कथमासीदधरस्तदद्भुतम् ॥ १७ ॥

त्वं जीवबन्धुस्तव चाननेऽस्मिन्
 जातोऽधरोऽयं किल बन्धुजीवः।
 यो वैपरीत्यं जृषते स्थितीनां
 स चाधरस्स्यादिति युक्तमेव ॥ १८ ॥

धनूरत्नं हस्ते कनकमयघण्टाघणघणं
 तटिद्वल्लीतुल्यं किमपि कलयन् पर्वसुभगम्।
 इतो रत्नैराढ्यं शरमपि दिनादौ दिनमणिं
 विधुन्वन्तं धून्वन् रघुपतिरहो मोहयति माम् ॥ १९ ॥

कौसल्यातनयाय दाशरथये साकेतबालाय ते
 वैदेहीरमणाय वीरमणये श्रीरामभद्राय ते।

भ्रातृप्रीतिनिकेतनाय विपिनावासाय सत्याय ते
रक्षोनाशकराय दैवतगणस्तुत्याय तुभ्यं नमः ॥ २० ॥

मैथिलसम्भवधामविलोले
मारुतिलक्ष्मणमण्डितपार्श्वे ।
मानुषलक्षणमाधवदेवे
मानस ! सञ्चर मामक ! रामे ॥ २१ ॥

धनुष्पुत्रश्रीनिधिराघवेण
धनुष्करश्रीनिधिराघवस्य ।
इयं कृता विंशतिरादरेण
जयं प्रदातुं पठतां समर्था ॥ २२ ॥

॥ इति श्रीवडुवूर् विंशतिः समाप्ता ॥